

Ք Ա Ր Ե Ա Կ Ե Բ

Աւ տղերը արևուն դեռ վեցմասպէս չըմառած,
Մահուան տոնիչն առկարին Յոյար ի սպառ չըստուած,
Բարձունիք մը կ'ոգէի դիտել ինչ որ իմ ճամբուս
Հանդիպած եմ, սիրազեղ կարօնվ սիրս վարառած:

Այնպէս է սիրսր սմակութեամբ լեցուած,
Գորով ող՝ ամէն իւերուն հանուր ...
Կ'ոգիմ հոսմբուրեկ սիրով զրկարաց
Բոյս այս նորուծիլ եւ այս հովի ու հաւ:

Արեցի քզիզ իմ մանկութեմիւ,
Ցաւեալ սիրով կը սիրեմ դու նոզ ...
Մայր եւիիր, վիտան սիրոյն զիս ծոցի տռ,
Օրէ մայրական սիրովդ անըսպառ:

Ի՞նչ որ խրնամեռվ կը սինես՝ ի՞նչ ես՝ անփոյք կը խնդիս,
Կը տանին, կ'ապշին, կը զարմանամ ես ...
Ի՞նչ է այս, բոէ, ով Մայր Բընուրիմ, ի՞նչ կատու անհոմ,
Ի՞նչ ընեմ հիմա, խնդամ ոէ ոչ լամ:

Եւանի՛ է նեզ, ծարս ուզիւոր,
Եւանի ծարաւզ մընայ միւս անէշ,
Սիրոզ չունենայ բմբիրը անզոր,
Ազբիւրին Ակը փնտուս դուն անվերջ:

Մ. ՄԱՆՈՒԿՅԱՆ